35

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

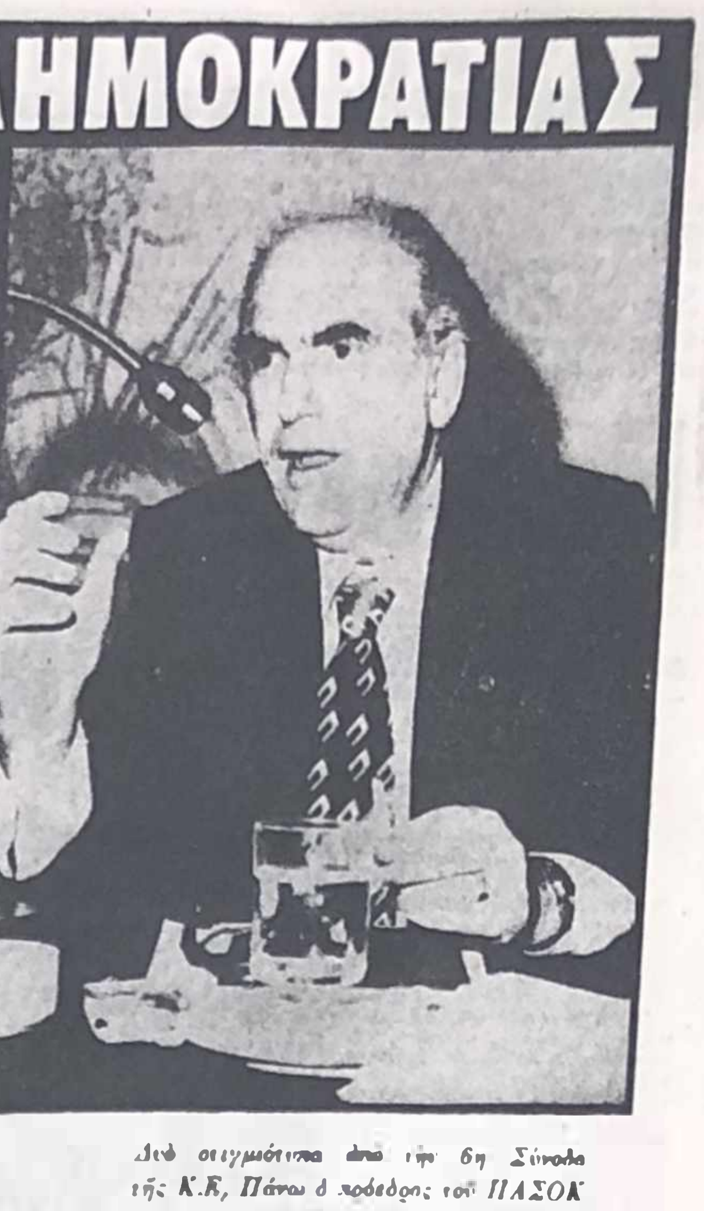

Δυό στιγμιότυπα ἀπό τήν 6η Σύνοδο τῆς Κ.Ε. Πάνω ὁ πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ μιλᾶ πρός τά μέλη τῆς Κ.Ε. Κάτω γενική ἄποψη τῆς αἴθουσας. Διακρίνονται τά μέλη τοῦ προεδρείου, τοῦ Ε.Γ. καί τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁρόσημο στήν πορεία τόσο τοῦ ΠΑΣΟΚ ὅσο καί τοῦ λαϊκοῦ κινήματος χαρακτηρίστηκαν ἀπό ἔγκυρους πολιτικούς κύκλους ἡ εἰσήγηση τοῦ προέδρου τοῦ ΠΑΣΟΚ Α. Παπανδρέου καί οἱ ἀποφάσεις τῆς 6ης συνόδου τῆς Κ.Ε. τοῦ κινήματος.

Ἰδιαίτερα σημαντική ὑπῆρξε ἡ ὁμόφωνη ἔγκριση τῆς εἰσήγησης τοῦ Προέδρου, ἀπό τήν Κ.Ε. μέ τήν ὁποία καθορίζονταν ἡ στάση τοῦ κινήματος ἀπέναντι στά βασικά πολιτικά ζητήματα τοῦ τόπου. Ἔτσι ὁ Πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ κάλεσε τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Τσάτσο «νά διαλύσει τό κοινοβούλιο καί νά προκηρύξει ἐκλογές, γιατί μόνο μιά νέα Βουλή πού θά ἐκπροσωπεῖ τήν σημερινή σύνθεση τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, μπορεῖ νά ἀναδείξει Πρόεδρο Δημοκρατίας πού νά ἐκφράζει τό ἐκλογικό σῶμα.» «Ἡ σημερινή Βουλή» τόνισε ὁ Α. Παπανδρέου «ἐκφράζει τή σύνθεση τῶν πολιτικῶν δυνάμεων ὅπως ἦταν τό 1977 καί εἶναι βέβαιο πώς ἡ σημερινή σύνθεση τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος εἶναι ριζικά διαφορετική».

«Τό ΠΑΣΟΚ» πρόσθεσε ὁ Πρόεδρος τοῦ Κινήματος «δέν εἶναι δυνατό νά συνεργήσει ὥστε νά δεσμεύσει τή χώρα γιά πέντε χρόνια μέ Πρόεδρο τῆς δεξιᾶς».

Ἡ εἰσήγηση τοῦ Προέδρου Α. Παπανδρέου πού ἀποτελεῖ ἤδη ἀπόφαση τῆς Κ.Ε. ἐπισήμανε ἀκόμα:

1. Τό ΠΑΣΟΚ, ὁ πολιτικός φορέας τῆς Ἀλλαγῆς, στοχεύει στήν ἐξουσία.
2. Ἡ συρρίκνωση τῆς λαϊκῆς βάσης τῆς «Ν.Δ.» εἶναι ραγδαία.
3. Κύρια προσπάθεια τῆς «Ν.Δ.» εἶναι ἡ ἐνσωμάτωση τῆς ἀκροδεξιᾶς. Καί αὐτό χαρακτηρίζει τήν ἀποφασιστική στροφή τοῦ Κυβερνῶντος Κόμματος ὅλο καί δεξιότερα.
4. Ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ προωθεῖ στή χώρα ἕνα δορυφορικό καθεστώς.
5. Κοινός στόχος τῆς «Ἄρχουσας Τάξης καί τῶν «συμμάχων της» εἶναι ἡ χρησιμοποίηση τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου γιά προγεφύρωμα τῶν ΗΠΑ κα τοῦ ΝΑΤΟ στήν κρίσιμη περιοχή τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, καθώς καί ἡ ἐνσωμάτωση τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ γιά τήν παρεμπόδιση καί ἀναστολή τῶν ἐσωτερικῶν, κοινωνικῶν καί οἰκονομικῶν ἐξελίξεων.

Ὁλόκληρο τό κείμενο τῆς εἰσήγησης – ἀπόφασης ἔχει ὡς ἑξῆς:

Η σημερινή βουλή δεν εκφράζει το εκλογικό σώμα

ΞΕΚΙΝΩ μέ τό θέμα τοῦ Ἀφγανιστάν καί τῶν ἐπιπτώσεών του. Δέν πρόκειται νά ἐπαναλάβω αὐτά τά ὁποῖα εἶπα στή Βουλή, τίς ἐκτιμήσεις τίς ὁποῖες ἔκανα κατά τή συνεδρίαση ἐνημέρωσης πού ἔγινε πρίν ἀπό λίγο καιρό καί δέν πρόκειται νά ἐπαναλάβω οὔτε ὅσα εἶπα στήν συνέντευξη Τύπου, πού ἔδωσα πρός τούς ξένους ἀνταποκριτές.

Θά ἤθελα μάλλον νά ἀναφερθῶ, σέ ὁρισμένα συμπεράσματα τά ὁποῖα σχετίζονται μέ τήν ὑπόθεση αὐτή, τή Σοβιετική ἐπέμβαση στο Ἀφγανιστάν. Σχετικά μέ αὐτή τήν ἐπέμβαση διατυπώθηκε ἀπό τον πρόεδρο Κάρτερ ἕνα νέο δόγμα καί θά πρέπει σ' αὐτό ν' ἀναφερθοῦμε, γιατί εἶναι φυσικό νά ἐπηρεάσει ἀποφασιστικά τίς διεθνεῖς ἐξελίξεις καί τίς ἐξελίξεις πού ἀφοροῦν καί το χῶρο το δικό μας τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου καί τήν ἴδια τήν Ἑλλάδα. Τό δόγμα τοῦτο συνίσταται περίπου στα ἑξῆς:

1 ΣΤΗ ΔΡΑΣΤΙΚΗ μείωση τῶν οἰκονομικῶν, ἐμπορικῶν, τεχνο[illegible] τῶν μέ τή Σοβιετική Ἕνωση. Αὐτή εἶναι μιά ἀπόφαση παρμένη ἀπό τον Κάρτερ, τό πρόβλημά του δέν εἶναι πώς θά τήν ὑλοποιήσει ὁ ἴδιος, ἀλλά πώς θά πείσει καί τούς συμμάχους νά συντονίσουν καί αὐτοί μέτρα ἀνάλογα μέ τά μέτρα πού παίρνει ἡ Ἀμερική. Μιά καί μόνο ὄψη τοῦ θέματος εἶναι οἱ Ὀλυμπιακοί Ἀγῶνες. Ἔχει τώρα ἀναλάβει ὁ Κάρτερ τη δέσμευση νά μή συμμετάσχει ἡ Ἀμερική στους Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες τῆς Μόσχας. Ἔχει, ὅπως γνωρίζετε ἐπίσης, πάρει ἀπόφαση σχετικά μέ τα δημητριακά τά ὁποῖα χρειάζεται σέ τεράστιες ποσότητες ἡ ΕΣΣΔ. Ἐπίσης στήν πώληση προϊόντων ἤ ὑπηρεσιῶν, πού ἀπαιτοῦν ὑψηλή σύγχρονη τεχνολογία ὑπάρχει πιά περιορισμός καί βέβαια οἱ πολιτιστικές ἀνταλλαγές κι αὐτές θά μειωθοῦν στό σημεῖο περίπου τοῦ νά μήν ὑπάρχουν αὐτή τήν περίοδο καθόλου. Νά μή λάβουν χώρα καθόλου.

2 ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ καί σημαντικότατο γιά τήν ἀνθρωπότητα εἶναι ὅτι ξεκινᾶμε πιά ἕνα δρόμο ξέφρενου ἐξοπλισμοῦ, χωρίς περιορισμούς. Εἶναι κάτι πού προετοιμαζότανε πολύ καιρό τώρα στίς ΗΠΑ καί θά 'λεγε κανείς ὅτι αὐτή ἡ στροφή πρός τούς καινούριους ἐξοπλισμούς, ἀποτελεῖ τόν ἐκσυγχρονισμό τῶν ὅπλων στίς ΗΠΑ, ἀποτελεῖ μιά διέξοδο γιά ἐπενδύσεις, μιά πηγή ἀναζωογόνησης θά 'λεγε κανείς τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας ἡ ὁποία πρέπει να το[illegible] ἔχει ὅλα χαρακτηριστικά [illegible]μότητας, ἀνεργίας, πληθωρισμοῦ, σέ κλίμακα τή ὁποία δέν περίμενε κανείς, οὔτε οἱ Ἀμερικάνοι οὔτε οἱ Εὐρωπαῖοι.

Βρίσκεται θάλεγε κανείς σέ μιά μακρόχρονη φάση μαρασμοῦ ἡ οἰκονομία τῶν ΗΠΑ καί εἶναι φυσικό κάτω ἀπ' αὐτές τίς συνθῆκες τό κατεστημένο, ἡ ἄρχουσα τάξη, να σκληραίνει τή στάση της ἀπέναντι στους ἀντιπάλους, καί νά στρέφεται προς τους ἐξοπλισμούς σαν μιά κάποια λύση, μιά κάποια διέξοδο. Αὐτό ἀκριβῶς τό ὁποῖο ζωογονεῖ τήν Ἀμερικανική οἰκονομία, ἡ στροφή πρός ἐκσυγχρονισμό τῶν ὅπλων, ἀποτελεῖ γιά τήν ΕΣΣΔ καί τό Ἀνατολικό μπλόκ, ἕναν ἀνασχετικό παράγοντα, γιατί ὅπως —καί τό ἀνέφερα αὐτό καί στή Βουλή— μοῦ ἔλεγε ὁ Πρόεδρος Καντάρ στήν τελευταία ἐπίσκεψη τήν ὁποία κάναμε στην Οὐγγαρία, «δυστυχῶς εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά μιμηθοῦμε τή Δύση καί νά χρησιμοποιήσουμε σέ μεγαλύτερη κλίμακα πλουτοπαραγωγικούς πόρους γιά ν' ἀντιμετωπίσουμε τόν κίνδυνο ἀπό τή Δύση».

Ζωτικός χῶρος

Κι αὐτό σημαίνει γιά μᾶς ὅτι δέ θά μπορέσουμε νά ὑψώσουμε τό βιοτικό ἐπίπεδο τῶν λαῶν μας μέ συνέπεια ἀκόμη καί στό πολιτικό ἐπίπεδο, νά μήν εἴμαστε σέ θέση να ἀνοίξουμε τήν πολιτική διαδικασία περισσότερο πρός τή δημοκρατική κατεύθυνση, κάτι τό ὁποῖο ἐπιθυμοῦμε ἀλλά τό ὁποῖο μπορεῖ νά μήν εἶναι ἐφικτό στό νέο κλίμα πού ἀναπτύσσεται».

3 ΕΝΑ 3ο σημεῖο σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τό δόγμα Κάρτερ καί τίς ἐπιπτώσεις του εἶναι ὅτι ἔχουν προσδιορίσει ὁ Κάρτερ καί ὁ Μπρεζίνσκυ τήν πλούσια σέ πετρέλαιο περιοχή τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου — Μέση Ἀνατολή — Νοτιοδυτική Ἀσία, αὐτό τό χῶρο, σαν ζωτικό χῶρο γιά τίς ΗΠΑ.

Κι αὐτή ἡ φράση, ζωτικός χῶρος, σημαίνει πάρα πολλά. Σημαίνει ὅτι δέν πρόκειται νά ἐπιτρέψουν στην ΕΣΣΔ παραπέρα ἐπέκταση, πέρα δηλαδή τοῦ Ἀφγανιστάν, στο χῶρο ἐκεῖνο τον ὁποῖο προσδιόρισαν καί δέν χρειάζεται νά ἐπαναλάβω, ἄς τον λέμε Ἀραβικό κόλπο. Ἀλλά εἶναι σαφές ὅτι οἱ Η.Π.Α., παρά τίς προσπάθειές τους, παρά τήν δημιουργία μιᾶς νέας μονάδας ἄμεσης ἐπέμβασης —ἡ ὁποία δέν ἔχει ἀκόμη ὁλοκληρωθεῖ— δέν θά εἶναι σέ θέση νά ἀντιμετωπίσουν τήν ΕΣΣΔ σέ κείνη τήν περιοχή, μέ συμβατικά ὅπλα.

Εἶναι ἀδύνατον. Οὔτε μέ τό στόλο, οὔτε μέ τούς πεζοναῦτες, οὔτε μέ τή νέα αὐτή δύναμη, τήν ὁποία ἔχουν συστήσει ἤ προσπαθοῦν νά συστήσουν, εἶναι δυνατό ν' ἀντιμετωπίσουν μιά παραπέρα ἐπέμβαση τῆς ΕΣΣΔ. Θά εἶναι ὑποχρεωμένοι νά καταφύγουν σέ πυρηνικά ὅπλα. Εἶναι ἀναπόφευκτο αὐτό καί εἶναι κάτι τό ὁποῖο τόνισε καί ὁ Μπρεζίνσκυ σέ πρόσφατες δηλώσεις. Καί ἔτσι ἐπανερχόμαστε πλησίστιοι στήν περίοδο Ντάλλες, εἴμαστε δηλαδή στήν ἄκρη του γκρεμοῦ. Δέν ξέρω βέβαια οὔτε προβλέπω πώς οἱ ΗΠΑ θά χρησιμοποιήσουν πράγματι τώρα, πυρηνικά ὅπλα. Δέν τό βλέπω.

Γιατί οὔτε ἡ Σοβιετική Ἕνωση ἔχει τήν πρόθεση, κατά τήν ἄποψή μου, νά προχωρήσει στρατιωτικά στην περιοχή ἐκείνη, ἀλλά γιατί καί οἱ ΗΠΑ ψυχολογικά, δέν εἶναι ἕτοιμες νά διακινδυνεύσουν τήν βιβλική καταστροφή αὐτή καί γιά τούς ἴδιους, ἔστω καί στόν Βωμό ἀκόμη τῶν πετρελαίων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Εἶναι ὅμως βαρειές καί ἐπικίνδυνες κουβέντες αὐτές τίς ὁποῖες ἐκστομίζουν τόσο ὁ Κάρτερ ὅσο καί ὁ Μπρεζίνσκυ καί εἶναι φανερό ἐπίσης ὅτι ὅλη αὐτή ἡ καινούργια στάση τοῦ Κάρτερ ἐπιβάλλεται κυρίως γιά λόγους ἐσωτερικῆς κατανάλωσης στό προεκλογικό κλίμα, τό ὁποῖο ἔχει ἤδη διαμορφωθεῖ.

ΟΜΟΦΩΝΗ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ Κ.Ε.

6η ΣΥΝΟΔΟΣ Κ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΑΣΟΚ

Οἱ πύραυλοι Πέρσιγκ - Κρούζ

Ἀλλά δέν πρέπει νά ἐλαχιστοποιοῦμε τόν κίνδυνο ὁ ὁποῖος γιά πρώτη φορά παρουσιάζεται ὕστερα ἀπό πάρα πολλά χρόνια, ἀπό τό 1963. σάν μιά δυνατότητα ἄν θέλετε, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ φυσικά στήν καταστροφή τῆς ἀνθρωπότητας. Ἀκριβῶς ὅμως γιατί οἱ ΗΠΑ δέν εἶναι οὐσιαστικά σέ θέση νά ἀξιοποιήσουν τήν ἀπειλή.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ σύγκρουση ΕΣΣΔ — ΗΠΑ περιέχει ταυτόχρονα καί τό σπόρο τῆς ἐπανόδου στό κλίμα τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης τό ὁποῖο προϋπῆρχε τοῦ Ἀφγανιστάν. Δηλαδή ἀκριβῶς γιά τό λόγο τοῦ ὅτι εἶναι δυνατό ἡ κλιμάκωση αὐτή νά ὁδηγήσει σ' ἕνα ἀδιέξοδο. μπροστά δηλαδή στό φάσμα ἑνός πυρηνικοῦ πολέμου. ἀκριβῶς γι' αὐτό ὑπάρχει καί ἡ δυνατότητα νά ἐπιστρέψουν καί οἱ ΗΠΑ καί ἀντίστοιχα ἡ ΕΣΣΔ στό κλίμα πού προϋπῆρχε τοῦ Ἀφγανιστάν. Εἶναι κάτι, τό ὁποῖο δέν πρόκειται νά γίνει τώρα ἀμέσως, ἀλλά κάτι τό ὁποῖον μπορεῖ νά γίνει ἴσως, μέσα σέ μιά περίοδο ἑνός περίπου ἔτους.

Νά σταματήσουν δηλαδή οἱ παλληκαρισμοί καί οἱ σκληρές δηλώσεις καί οἱ ἀπειλές καί νά γυρίσουμε σέ ἕνα κλίμα μαχητικῆς ὄχι εἰρηνικῆς συνύπαρξης, ὅπως ἔχουμε προσδιορίσει σέ παλαιότερες συζητήσεις καί ἀποφάσεις τῆς Κ.Ε. Πάντως ὑπάρχουν ὁρισμένες ἐπιπτώσεις αὐτῶν τῶν ἐξελίξεων, τίς ὁποῖες πρέπει νά δοῦμε:

ΜΙΑ ἀπ' αὐτές εἶναι ἡ ἀνάπτυξη στενῶν σχέσεων, συμμαχικῶν σχεδόν σχέσεων, ΗΠΑ καί Λαϊκῆς Κίνας, κάτι τό ὁποῖο πραγματικά ἀποτελεῖ τήν πιό μεγάλη ἀπειλή κατά τῆς ΕΣΣΔ. Κάτι τό ὁποῖο πραγματικά, ἐάν πάρει μορφή καί σχῆμα, μπορεῖ νά ὁδηγήσει τήν ΕΣΣΔ σέ ἀντίποινα σκληρά, ἄγνωστο ποῦ καί ἄγνωστο πῶς. Ἀλλά εἶναι κάτι, τό ὁποῖο δέ μπορεῖ νά ἀνεχτεῖ ἡ ΕΣΣΔ, δηλ. νά ὑπάρξει στενή στρατιωτική πιά συμμαχία Κίνας καί ΗΠΑ. Δέν ἔχει φθάσει τό πρᾶγμα ἐκεῖ. Ἀλλά εἶναι σαφές ὅτι προϊόντα ὑψηλῆς τεχνολογίας θά πωληθοῦν στην Κίνα καί τά προϊόντα αὐτά διευκολύνουν φυσικά καί τήν παραγωγή σύγχρονων ἐξοπλισμῶν.

Ὑπάρχει μιά δεύτερη ἐπίπτωση: Ἡ συσπείρωση τῶν μελῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Καί μιά πολιτική διαδικασία πού σημαίνει βέβαια ὅτι ὑπάρχει καί συσπείρωση στίς χῶρες τοῦ Συμφώνου Βαρσοβίας. Τό θέμα εἶναι ἡ συσπείρωση τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας: δέν πηγαίνει ἀκριβῶς τόσο καλά ὅσο θά τό ἤθελε ὁ Κάρτερ καί οἱ ΗΠΑ. Ὅλοι μαζί δεχτήκανε, σχεδόν ὅλοι μαζί, την ἐγκατάσταση τῶν Πυραύλων Πέρσινγκ 2 καί Κρούζ, ἡ ὁποία εἶναι μιά φοβερά σημαντική ἀπόφαση. Ἔχω τονίσει ὅτι δύο εἶναι οἱ συνέπειες αὐτῆς τῆς ἐγκατάστασης τῶν πυραύλων μέσου βεληνεκοῦς — εὐρωστρατηγικῶν ὅπλων δηλαδή. ἡ μία εἶναι: ὅτι ἡ Ἀμερική πλέον ἐλέγχει ὁριστικά καί γιά ἀπροσδιόριστο χρόνο τήν ἄμυνα τῆς Δ. Εὐρώπης.

Τό Ἰράν

Γιατί πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι αὐτοί οἱ πύραυλοι θά εἶναι μέν στό ἔδαφος τῆς Δ. Εὐρώπης, θά ἐλέγχονται ὅμως ἀποκλειστικά ἀπό τόν Λευκό Οἶκο. Τό δεύτερο σημεῖο πού ἔχει μεγάλη σημασία εἶναι ὅτι γιά πρώτη φορά μπορεῖ νά ὑπάρξει πυρηνική σύγκρουση Δ. Εὐρώπης καί ΕΣΣΔ, μέ τίς ΗΠΑ νά παίζουν τό ρόλο τοῦ θεατῆ. Αὐτό εἶναι πάρα πολύ σημαντικό. Αὐτό τό δέχθηκε ἡ Δ. Εὐρώπη καί ἡ Γαλλία καί ἡ Γερμανία τόνισαν ὅτι εἶναι ἀλληλέγγυοι μέ τίς ΗΠΑ, καταδίκασαν αὐστηρά τήν ἐπέμβαση στό Ἀφγανιστάν ἀρνοῦνται ὅμως νά προχωρήσουν καί στη λήψη οἰκονομικῶν καί ἄλλων ἀντιποίνων τά ὁποῖα προσπάθησε νά ἐπιβάλει ὁ Βάνς στό τελευταῖο του ταξίδι. Δέν κατόρθωσε βέβαια νά τά ἐπιβάλει καί αὐτό γιά δυο βασικούς λόγους:

1 Ἡ πολιτική τῆς Γερμανίας καί τῆς Γαλλίας πρός Ἀνατολάς εἶναι ἀκόμη στηριγμένη στήν ὕφεση, εἰλικρινά οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλη χώρα ἐπιθυμοῦν μεταστροφή τοῦ κλίματος στην Εὐρώπη, πιέζουν δηλαδή, ἡ σύγκρουση καί ἡ ἔνταση νά εἶναι σέ ἄλλους χώρους νά μήν περιλαμβάνουν τήν ἴδια τήν Εὐρώπη, καί

2 Ὑπάρχουν τεράστια οἰκονομικά συμφέροντα στίς ἀνταλλαγές μεταξύ Δ. Εὐρώπης καί ΕΣΣΔ, ὥστε εἶναι πιθανό ἡ Δ. Εὐρώπη παρ' ὅλο πού ἐπικυριαρχεῖται ἀπό τίς ΗΠΑ, νά παίξει στούς μῆνες πού ἔρχονται διαμεσολαβητικό ρόλο μεταξύ ΗΠΑ καί ΕΣΣΔ. Ἡ στροφή τῶν ΗΠΑ πρός τόν ψυχρό πόλεμο γιατί αὐτό ἀκριβῶς ἔχει συμβεῖ, ὀφείλεται σέ μιά σειρά ἀπό γεγονότα, καταστάσεις, ἐμπειρίες τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα τῆς μεγάλης ἥττας πού ὑπέστη στην Ἰνδοκίνα.

Δεύτερο, τῆς ἐπικράτησης φιλοσοβιετικῶν καθεστώτων κυρίως στην Ἀφρική (Ἀγκόλα, Αἰθιοπία π.χ.). Δέν πρέπει νά ξεχάσουμε βεβαίως ταυτόχρονα τήν ἐπέμβαση τοῦ Βιετνάμ στην Καμπότζη καί τό Λάος, ἡ ὁποία εἶναι μιά ἄμεση ἐπέμβαση τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.: ὅπως καί τό ὅτι ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Ἀγκόλα ὀφείλεται ἐν μέρει στην παρουσία Κουβανῶν καί τό νέο καθεστώς τῆς Αἰθιοπίας πού στηρίζεται κι αὐτό σέ Κουβανούς καί σέ συμβούλους τοῦ Ἀνατολικοῦ μπλόκ.

ΑΛΛΑ τρίτο ἀσφαλῶς καί σκληρότατο γιά τίς ΗΠΑ ἦταν τό μεγάλο γεγονός τῆς λαϊκῆς ἐπανάστασης στό Ἰράν, τό ὁποῖο ἀνέτρεψε ἄρδην τήν ἰσορροπία δυνάμεων στήν περιοχή ἐκείνη. Καί θάπρεπε νά τονιστεῖ ὅτι ἡ ἐπανάσταση τοῦ Ἰράν, εἶναι πραγματικά μιά μοναδική στην ἱστορία ἐπανάσταση ἡ ὁποία δέν γίνεται ἀπό κάποιο μικρό, καλοδεμένο στελεχιακό ἐπαναστατικό κίνημα, ἡ ὁποία δέν γίνεται μέσα στά πλαίσια ἑνός ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ πολέμου τύπου Ἀλγερίας, γίνεται μέ τόν ξεσηκωμό ἑνός λαοῦ χωρίς ὅπλα, πού ἐξουθενώνει πραγματικά ἕναν ἀπό τούς μεγαλύτερους στρατούς πού ὑπάρχουν σέ παγκόσμια κλίμακα, τό στρατό τοῦ Σάχη τῆς Περσίας.

Εἶναι ἴσως ἕνα γεγονός ἱστορικό, μεγάλων διαστάσεων. δέν το ἔχουμε πλήρως ἐννοήσει, δέν φταῖνε οἱ Ἰρανοί, φταίει ὁ δικός μας ὁ πολιτισμός, ὁ ὁποῖος δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά ἐννοήσουμε πολλά πράγματα τά ὁποῖα συμβαίνουν ἐκεῖ καί τά ὁποῖα εἶναι δύσκολο νά συμβοῦν ἐδῶ, ἀλλά δέν εἶναι τῆς στιγμῆς.

ΚΑΙ θάλεγε κανείς ὅτι τέλος, εἶναι ἡ ἐπέμβαση τῆς ΕΣΣΔ στό Ἀφγανιστάν. Δυό λόγια γιά τό Ἀφγανιστάν μονάχα. Τά ἔχω ξαναπεῖ, δέν θέλω νά σᾶς κουράσω. Πρόκειται πράγματι γιά στρατιωτική ἐπέμβαση τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης. Ἡ στρατιωτική αὐτή ἐπέμβαση ἔγινε ἀναγκαία γιά τήν ΕΣΣΔ, ὕστερα ἀπό τήν σημαντικότερη πρώτη πράξη της, τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Νταούντ, τόν Ἀπρίλη τοῦ '78, ὁ ὁποῖος ἦταν οὐδέτερος εἰλικρινά ἀπό τόν Ταράκι. Ἀπό κεῖ ξεκινάει ἡ ἐμπλοκή τῆς ΕΣΣΔ, ἡ ὁποία πραγματικά τῆς ἔχει κοστίσει πάρα πολύ σημαντικά στόν κόσμο τοῦ Ἰσλάμ καί πάρα πολύ στο χῶρο τῶν Ἀδεσμεύτων. Εἶναι δέ μιά ἐπέμβαση ἡ ὁποία θά τῆς κοστίσει καί ἄμεσα πάρα πολλά, γιατί εἶναι σαφές ὅτι πέρα βέβαια ἀπ' τη βοήθεια πού δίνουν Κίνα, Πακιστάν, ΗΠΑ, στους Ἀφγανούς ἀντάρτες, ὅτι ὁ πληθυσμός ὁ ἴδιος, ὁ πληθυσμός τοῦ Ἀφγανιστάν, πραγματικά ἔχει κηρύξει ἱερό πόλεμο κατά τῆς παρουσίας τῶν Σοβιετικῶν στη χώρα.

Ἄρα θά εἶναι μιά πληγή αἱμάσσουσα, ὅπως λένε, γιά μακρό χρόνο ἡ ὁποία θά παρουσιάσει μιά Ε.Σ.Σ.Δ σημαντικά διαφορετική ἀπό ἐκείνη τήν ὁποία γνωρίζαμε μέχρι σήμερα.

ΟΛΑ αὐτά ἔχουν μιά μεγάλη σημασία γιά τήν πατρίδα μας. Εἶναι σαφές ὅτι ἡ γεωπολιτική σημασία τῆς Τουρκίας παίρνει διαστάσεις πραγματικά μεγάλες. Ὅλοι ἀνεξαίρετα οἱ Δυτικοί, καί φυσικά καί οἱ ΗΠΑ, θεωροῦν τώρα τήν Τουρκία σαν τό τελευταῖο τους ὀχυρό στήν περιοχή. Εἰδικά δέ ἐνόψει τοῦ ὅτι ἀραβικές χῶρες —μέ ἐξαίρεση τήν Αἴγυπτο— οὐσιαστικά δέ δέχονται νά προσφέρουν βάσεις στίς ΗΠΑ αὐτή τήν ὥρα. Γιατί ὅσο κι ἄν ἔχουν πικραθεῖ, ἐνοχληθεῖ, καί φοβηθεῖ ἀπό τήν ἐπέμβαση τῆς ΕΣΣΔ στό Ἀφγανιστάν, ἄλλο τόσο καί περισσότερο δέν ἀποδέχονται τήν ἀμερικάνικη ἐπικυριαρχία, ἡ ὁποία καταπιέζει τό μεγάλο καί σημαντικό λαό, μεγάλο ὄχι ἀριθμητικά ἀλλά ποιοτικά, τῶν Παλαιστινίων. Ἡ Ἀμερική φαίνεται στά μάτια τοῦ ἀραβικοῦ χώρου σάν μιά ἐχθρική χώρα ἡ ὁποία συνεργάζεται μέ τό Ἰσραήλ ἡ ὁποία ἐκμεταλλεύεται τήν περιοχή, καί ἄς προσθέσουμε τοῦτο: ἡ ἀντιπάθεια στούς Ἀμερικανούς, ἡ ἀντίθεση πρός τούς Ἀμερικανούς, δέν εἶναι τόσο τῶν ἡγεσιῶν τῶν χωρῶν τῆς περιοχῆς ἀλλά τῆς πλατιᾶς μάζας τοῦ λαοῦ, τή σημασία τοῦ ὁποίου ἔχουν τώρα ἐκτιμήσει ὕστερα ἀπό τα γεγονότα τοῦ Ἰράν. Ἀναμφισβήτητα βέβαια καί ἡ Ἑλλάδα ἀποκτᾶ σημασία. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καί ἡ Ἑλλάδα ἀποκτᾶ σημασία σάν μιά γέφυρα, θά 'λεγε κανείς ἄμεσα στίς χῶρες τοῦ ΝΑΤΟ, τίς Δυτικές καί τῆς Τουρκίας. Τό Αἰγαῖο εἶναι πάρα πολύ σημαντικό καί ἡ Κρήτη ἴσως ἡ πιό σημαντική βάση ὅλης τῆς περιοχῆς γιά τίς ΗΠΑ καί τό ΝΑΤΟ.

ΝΑΤΟ - Τουρκία - Αἰγαῖο

Αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ Σούδα καί τό Ἡράκλειο εἶναι τεράστιες βάσεις ἀποφασιστικῆς σημασίας. Πολύ δευτερεύουσες εἶναι οἱ βάσεις στή Ν. Μάκρη καί ἡ βάση τοῦ Ἑλληνικοῦ, σέ σχέση μέ τίς βάσεις τῆς Κρήτης. Στόχος τῶν ΗΠΑ βέβαια ἄμεσος καί ἐπίμονος, εἶναι ἡ πλήρης καί χωρίς ὅρους ἐπανένταξη τῆς Ἑλλάδας στό στρατιωτικό σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ. Ἡ περιβόητη εἰδική σχέση ἔχει μπεῖ στα χρονοντούλαπα τῆς Ἱστορίας. Δέν ἀποτελεῖ σήμερα δυνατότητα ἡ εἰδική σχέση. Τουλάχιστον αὐτή εἶναι ἡ ἀμερικανική θέση μέχρι τώρα.

Πιέζει ἡ Ἀμερική ἐπίσης, γιά μιά γρήγορη ὑπογραφή στό θέμα τῶν βάσεων. Μήν ξεχνᾶμε ὅτι ἔχει μονογραφηθεῖ ἡ συμφωνία ἀλλά δέν ἔχει ἀκόμη ὑπογραφεῖ. Ἀντικείμενο ἐπίσης τῶν ΗΠΑ σαφῶς εἶναι, ἡ ὅσο τό δυνατόν γρηγορότερη ἐπίλυση τῶν [illegible], τῶν διαφορῶν ὅπως τίς λένε, μεταξύ Ἑλλάδας καί Τουρκίας πού ἀποδυναμώνουν τό Ν.Α. σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ. [illegible] εἶναι γιά μᾶς ἀπόλυτα σαφές τό 'χουμε διακηρύξει πάρα πολλές φορές καί σήμερα ἀκόμη, ὅτι μιά ὁποιαδήποτε λύση τοῦ Αἰγαίου, εἶναι ἀδύνατη χωρίς ἐδαφικές παραχωρήσεις κυρίαρχου ἑλληνικοῦ χώρου.

Ἡ Τουρκία δέν πρόκειται νά δεχθεῖ ἐπιστροφή τῆς Ἑλλάδας στό ΝΑΤΟ καί διατήρηση τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος τοῦ Αἰγαίου. Καί γι' αὐτό ἀκριβῶς τό λόγο, σήμερα στίς δηλώσεις μου, πού ἀναφέρονται στην δήλωση γιά τόν Ν. 714, τονίζω αὐτή τήν ταυτόχρονη ἀπόρριψη ἐπίσημα. Δέν εἶχε λόγο ἡ Ἑλλάδα νά τό κάνει ἐπίσημα αὐτό, ἡ Κυβέρνηση δέν πληροφορεῖ συνήθως τόν Ἑλληνικό λαό γιά τίς ἀποφάσεις της.

Εἶναι ἐνδιαφέρον ὅτι αὐτή τή φορά, μέ στόμφο ἀπορρίπτει τίς προτάσεις Ρότζερς ἐνῶ ταυτόχρονα μιά γενναιόδωρη Τουρκία αἴρει τήν Ν. 714, μέσω τῆς ὁποίας εἶχε διχοτομήσει τόν ἐναέριο χῶρο τοῦ Αἰγαίου. Αὐτά ὅλα εἶναι σαφῶς ἐνταγμένα σέ σχέδιο τό ὁποῖο περιλαμβάνει καί μιά ψυχολογική προσαρμογή τοῦ Ἕλληνα πολίτη. Ἐκεῖνο πού πρέπει ἐπίσης νά τονίσω εἶναι ἡ μεγάλη ἀσυνέπεια —καί πρέπει νά τονιστεῖ αὐτό— τοῦ ἴδιου τοῦ Καραμανλῆ σχετικά μέ τό ἐθνικό θέμα καί ἰδιαίτερα μέ τό Κυπριακό. Φύγαμε ἀπό τό ΝΑΤΟ στήν πρώτη φάση, δραστικά καί ἀμετάκλητα, δικοί του οἱ λόγοι, γιατί κατελήφθη ἡ Κύπρος μέ Νατοϊκά ὅπλα ἀπό τήν Τουρκία, χωρίς καμιά ἀντίδραση τῶν χωρῶν τοῦ ΝΑΤΟ. Προσδιορίζω, ὅτι ὅταν ἐκλείψουν οἱ λόγοι γιά τούς ὁποίους ἔφυγε, θά ἐπιστρέψει.

Κυπριακό

ΑΛΛΑ οἱ λόγοι εἶναι ἡ κατοχή τῆς Κύπρου. Τό γεγονός ἑπομένως ὅτι τώρα ἐπιδιώκει νά ἐπιστρέψει γιά τό συμφέρον τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Συμμαχίας, ὅπως μᾶς τονίζει ὁ κ. Καραμανλῆς σημαίνει ὅτι ἐγκαταλείφθηκε ἡ Κύπρος.

Καί αὐτό πρέπει νά γίνει συνείδηση στόν ἑλληνικό λαό. Ὑπάρχει μιά τάση ἀπό τόν Τύπο τῆς παραδοσιακῆς ἀριστερᾶς ὅταν μιλάω γιά τούς ὅρους ἐπανόδου τῆς Ἑλλάδας στό ΝΑΤΟ καί τονίζω ποιές θά εἶναι οἱ συνέπειες, ὑπάρχει ἡ τάση νά λένε ὅτι τό ΠΑΣΟΚ ἐνδιαφέρεται ἁπλῶς γιά τούς ὅρους ἐπανόδου ὄχι γιά τό ἴδιο τό ζήτημα τῆς ἐπανόδου. Καί θά ἤθελα μ' αὐτή τήν εὐκαιρία νά τονίσω ὅτι ἡ θέση μας εἶναι πάντοτε ἡ ἴδια: ἔξω ἀπό τό ΝΑΤΟ, στρατιωτικό καί πολιτικό σκέλος. Δέν ἔχει ἀλλάξει τίποτα. Ἀλλά προσθέτουμε αὐτά τά ὁποῖα εἶναι ὀφθαλμοφανῆ καί τά ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητο νά κατανοήσει καί ὁ ἑλληνικός λαός. Τό ΠΑΣΟΚ δηλώνει ἀπερίφραστα:

1 Ὅτι δέ θά συναινέσει ποτέ σέ ὁποιαδήποτε νομιμοποίηση τῆς διχοτόμησης τῆς Κύπρου. Καί εἶναι ἕνα μήνυμα πού πρέπει να σταλεῖ ὁπωσδήποτε ἀπό τήν Κ.Ε. στόν ἀγωνιζόμενο λαό τῆς Κύπρου.

2 Δέν πρόκειται τό ΠΑΣΟΚ ποτέ νά συναινέσει σέ ὁποιαδήποτε παραχώρηση ἐθνικοῦ κυρίαρχου χώρου στο Αἰγαῖο εἴτε ἡ παραχώρηση γίνει πρός τίς ΗΠΑ εἴτε γίνει πρός τό ΝΑΤΟ, εἴτε γίνει πρός τήν Τουρκία. Δέ δεχόμεθα καμιά ἀλλαγή τοῦ καθεστῶτος τοῦ Αἰγαίου, ὅπως αὐτό εἶχε πρό τοῦ 1974. Γιατί αὐτός εἶναι χῶρος πού κατοχυρώνεται ἀπό διεθνεῖς συνθῆκες καί συμβάσεις καί χῶρος πού κατακτήθηκε, ἀπελευθερώθηκε ἀπό τόν ἑλληνικό λαό σέ μιά σειρά ἀπό δύσκολους ἀγῶνες πού κόστισαν πολύ αἷμα καί πολύ θυσία.

Εἶναι σαφές ἀπό τό ὅλο κλίμα τῶν δηλώσεων Καραμανλῆ, τῶν πράξεων Καραμανλῆ ὅτι ὑπάρχουν σαφεῖς κοινοί στόχοι τῆς ἑλληνικῆς ἄρχουσας τάξης, τοῦ κατεστημένου καί τῶν συμμάχων.

Καί εἶναι δυό:

1 Ἡ χρησιμοποίηση τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου σαν προγεφύρωμα τῶν ΗΠΑ καί τοῦ ΝΑΤΟ στήν κρίσιμη περιοχή τῆς Ἀν. Μεσογείου. Εἴμαστε γέφυρα καί φαίνεται ὁ κ. Ἀβέρωφ πού ἔχει τήν εἰδικότητα νά στήνει γέφυρες, στήνει καί αὐτή τή γέφυρα.

2 Ὁ 2ος στόχος εἶναι ἡ κοινωνική καί οἰκονομική ἐνσωμάτωση τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ. Ἡ ἀπορρόφηση κοινωνικά καί οἰκονομικά τῆς πατρίδας μας στήν ΕΟΚ. Καί τοῦτο κατά κύριο λόγο για να ἀνασταλοῦν οἱ ἐσωτερικές πολιτικές καί κοινωνικές ἐξελίξεις πού ὁδηγοῦν για πρώτη φορά σέ πολλές δεκαετίες τό λαό πρός τήν ἐξουσία. Για να ἀνακοπεῖ αὐτή ἡ πορεία, για νά καταστεῖ δύσκολη αὐτή ἡ πορεία, για νά τεθοῦν ἐμπόδια σ' αὐτή την πορεία. Τό ΠΑΣΟΚ πράγματι, σαν ἐκφραστής τοῦ λαϊκοῦ κινήματος τῆς [illegible] ἐξουσία. Δέν εἶναι ὑπερβολή καί δέν εἶναι προπαγάνδα ἡ τακτική τοῦ ΠΑΣΟΚ νά τό λέει. Εἶναι ἀναγνώριση μιᾶς πραγματικότητας. Για πρώτη φορά τό ὅραμα τῆς ἀλλαγῆς ὕστερα ἀπό 10ετίες ἀντάσσεται σέ μιά ἐφικτή διαζευκτική λύση.

Λέω διαζευκτική γιά νά τονίσω ὅτι τό ΠΑΣΟΚ στην ἐξουσία δέν πρόκειται νά εἶναι μιά ἁπλή ἐναλλαγή στή διαχείριση τῶν συμφερόντων τῆς ἄρχουσας τάξης, ἀλλά πρόκειται νά εἶναι φορέας μιᾶς ριζικῆς ἀλλαγῆς.

Πρόκειται νά εἶναι, ἄν θέλετε καί ἐμεῖς νά στήσουμε γέφυρα, ἡ γέφυρα πού θά ἐπιτρέψει στόν ἴδιο τό λαό, νά ἀναλάβει τά ἡνία τῆς ἐξουσίας καί νά διαφεντέψει τον τόπο του. Εἶναι μιά ἄλλη πορεία. Ἀπό τό 1977, τίς ἐκλογές καί ὕστερα, γίνεται μιά ἀντιπαράθεση, συσπείρωση τῶν προοδευτικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας γύρω ἀπ' τό ΠΑΣΟΚ.

Διαμορφώνεται μέ γρήγορο ρυθμό ἕνας συνασπισμός ἐξουσίας στά πλαίσια τῆς Ἐθνικῆς Λαϊκῆς Ἑνότητας, γιά τήν ὁποία καί μιλήσαμε ἀρκετά στήν προηγούμενη Σύνοδο τῆς Κ.Ε. Εἶναι ὁ συνασπισμός τῶν μή προνομιούχων Ἑλλήνων. Κάτι πού συνέλαβε τό ΠΑΣΟΚ ἀπό τήν πρώτη μέρα τῆς γέννεσής του. Ἀφορᾶ τούς ἀγρότες, τούς ἐργάτες, τούς μισθωτούς, τούς ἐπαγγελματίες, τούς ἐπιστήμονες, τή Νεολαία καί τούς μικρομεσαίους. Πολιτικός φορέας αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Κινήματος εἶναι τό ΠΑΣΟΚ.

Τό ΠΑΣΟΚ δίνει τή μάχη [illegible] ἐνάντια στό σύστημα ἐξάρτησης τῆς χώρας ἀπό ξένα κέντρα ἀποφάσεων. Εἶναι ἡ πρώτη καί πιό σημαντική συμβολή τοῦ ΠΑΣΟΚ γιά τόν τόπο μας. Τή μάχη γιά τή γνήσια ἀνεξαρτησία χωρίς τήν ὁποία πράγματι οὔτε λαϊκή κυριαρχία οὔτε κοινωνικός μετασχηματισμός εἶναι δυνατός. Δίνουμε τή μάχη ἐνάντια στήν ἐπικυριαρχία τῶν μονοπωλίων στήν [illegible] ἐκμετάλλευση τῶν ἐργαζομένων ἀπό τήν ὀλιγαρχία τοῦ πλούτου, ξένη καί ντόπια. Καί δίνουμε τή μάχη ταυτόχρονα, ἐνάντια στό κράτος τῆς Δεξιᾶς, ἕνα κράτος πού στηρίζει τό σύστημα ἐξάρτησης καί τά συμφέροντα τῆς ντόπιας καί ξένης ὀλιγαρχίας καί πού μέρα μέ τή μέρα νοθεύει τούς δημοκρατικούς θεσμούς τῆς χώρας μας ὅπως ἔχουμε τά πρόσφατα γεγονότα, στά ὁποῖα παραβιάστηκε ἐπανειλημμένα κατάφωρα καί ἀδιάντροπα τό ἄρθρο 6 τοῦ Συντάγματος.

Οἱ στόχοι τοῦ ΠΑΣΟΚ

Τό ΠΑΣΟΚ ὁ φορέας τῆς ἀλλαγῆς ὁδεύει πρός τήν ἐξουσία μέ στόχους:

ΠΡΩΤΟ: Τήν κατάκτηση καί κατοχύρωση τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας. Τήν προάσπιση τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητας τῆς χώρας μας. Τον ἐκδημοκρατισμό τῆς πολιτείας. Στοχεύει νά θέσει στέρεα τά θεμέλια μιᾶς πορείας πού ὁδηγεῖ στήν ἀπελευθέρωση τῶν ἐργαζόμενων, τόν σοσιαλιστικό μετασχηματισμό τῆς χώρας μας.

Καί τώρα, νά στρέψουμε τά βλέμματα στήν πολιτική σκηνή τῆς Ἑλλάδας.

Εἶναι ἀναμφισβήτητα, μιά περίοδος ραγδαίων καί ἐντυπωσιακῶν ἐξελίξεων. Στόν ἐθνικό τομέα τό θέμα ΝΑΤΟ, τό θέμα Βάσεις, τό θέμα Αἰγαῖο, τό θέμα Κύπρος, ὅλα αὐτά θά ἔρθουν μπροστά μας μέ μιά μεγάλη ἔνταση καί μεγάλη ταχύτητα.

Τό δεύτερο εἶναι ἡ βαθιά κρίση τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ. Καί ὄχι μόνο τοῦ καπιταλισμοῦ γιατί οἱ χῶρες τοῦ Σοβιετικοῦ μπλόκ ἔχουν ἀναπτύξει σημαντικές οἰκονομικές σχέσεις μέ τή Δύση καί εἶναι ἀδύνατο νά μήν ὑποστοῦν κι αὐτές ἔμμεσα τίς ἐπιπτώσεις τῆς κρίσης τοῦ καπιταλισμοῦ. Δέν εἶναι τῆς ὥρας καί τῆς στιγμῆς νά ἐμβαθύνουμε στίς πηγές αὐτῆς τῆς κρίσης. Πάντως, βέβαιο εἶναι ὅτι ἡ προοπτική εἶναι πολύ μελαγχολική. Ἀλλά ἡ κρίση στήν Ἑλλάδα, δέν ὀφείλεται μόνο, ὅπως προσπαθεῖ ἡ κυβέρνηση νά μᾶς πεῖ, στήν διεθνή οἰκονομική κρίση. Ὀφείλεται καί σέ ἐνδογενεῖς λόγους γιά τούς ὁποίους τεράστια εὐθύνη ἐπωμίζεται ἡ ἴδια ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ. Τό πιό σημαντικό καί πιό ἐπικίνδυνο πρόβλημα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας σήμερα δέν εἶναι καν ὁ πληθωρισμός. Εἶναι βέβαια τεράστιο πρόβλημα γιατί εἶναι μηχανισμός ἀναδιανομῆς τοῦ πλούτου σέ βάρος τῶν ἐργαζόμενων ὅπως ἔχουμε τόσες φορές τονίσει. Ἀλλά ἡ πορεία τοῦ Ἰσοζυγίου πληρωμῶν, πραγματικά εἶναι δραματική. Προβλέπεται τό '80 τό ἔλλειμμα τρεχουσῶν συναλλαγῶν νά εἶναι τουλάχιστον 3 δισ. δολλάρια.

Ἡ προοπτική εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνηση θά χρειαστεῖ νά δανειστεῖ ἀπό τό ἐξωτερικό σχεδόν 2 δισ. δολλάρια, τά ὁποῖα δανείζεται κανείς πάντοτε μέ μιά πιστοληπτική ἱκανότητα πού ἐξαρτᾶται ἀπό τό ἄνοιγμα τοῦ Ἰσοζυγίου πληρωμῶν καί τήν προοπτική τοῦ ἀνοίγματος τοῦ Ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Ἔχει ἤδη καταστεῖ πολύ δύσκολο γιά τήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος νά συνάπτει δάνεια στό ἐξωτερικό. Ἀλλά τό '81 προβλέπεται ἀκόμα μεγαλύτερο ἄνοιγμα τοῦ Ἰσοζυγίου πληρωμῶν καί σχεδόν ἀδυναμία τῆς Κυβέρνησης τῆς Ἑλλάδας νά καλύψει τό ἄνοιγμα μέ τόν ἀπαραίτητο δανεισμό. Εἶναι μιά περίοδος στόν τομέα τόν οἰκονομικό πάρα πολλῶν μποφόρ.

Ἡ κυβέρνηση τοῦ κ. Καραμανλῆ, εἶναι οὐσιαστικά δεσμευμένη νά ἀκολουθεῖ τούς κανόνες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς στήν ἀντιμετώπιση ἑνός τέτοιου προβλήματος. Ἡ κλασική μέθοδος γιά τήν ἀντιμετώπιση ἑνός ἀρνητικοῦ σημαντικοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν εἶναι ἡ μείωση τῆς ἐσωτερικῆς ζήτησης γιά προϊόντα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καί αὐτό γίνεται βασικά μέ τή συμπίεση τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος τῆς πλατειᾶς μάζας τοῦ Λαοῦ. Αὐτή εἶναι ἡ κλασική συνταγή, πού δίνει ὁ γιατρός, ἐάν εἶναι γιατρός πού ἀνήκει στην ΕΟΚ, στή Δύση γενικότερα. Ὑπάρχουν ἄλλοι τρόποι νά ἀντιμετωπισθεῖ τό πρόβλημα. Τρόποι οἱ ὁποῖοι ὅμως ἔρχονται σέ μιά ἄμεση σύγκρουση μέ τούς κανόνες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ὁ περιορισμός τῶν εἰσαγωγῶν πολυτελῶν ἀγαθῶν π.χ. — καί δέν ἔχετε παρά νά διαβάσετε τή λίστα τῶν ἀγαθῶν πού εἰσάγονται γιά νά καταλάβετε σέ ποιό βαθμό αὐτό τό ἄνοιγμα ὀφείλεται σέ μιά ἀπίθανη χλιδή στήν ὁποία ζεῖ ὄχι μόνο ἕνα τμῆμα, ἡ ὀλιγαρχία, ἀλλά καί ἕνα τμῆμα πέραν τῆς ὀλιγαρχίας στόν τόπο μας. Ποσοτικοί περιορισμοί διαφοροποιήσεις στήν Ἰσοτιμία τοῦ συναλλάγματος σέ σχέση μέ τό εἶδος τοῦ Προϊόντος. Τέτοιες δυνατότητες δέν εἶναι δυνατές στά πλαίσια τῆς ΕΟΚ. Ὅμως εἶναι δυνατές ἐάν παραβιάσεις τούς κανόνες τῆς ΕΟΚ, καί εἶναι φυσικό νά περιμένει κανείς ὅτι τό ΠΑΣΟΚ στήν ἐξουσία εἶναι ὑποχρεωμένο γιά ν' ἀντιμετωπίσει αὐτό τό χάος νά παραβιάσει τούς κανόνες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Καί δέν ἀναφέρομαι τώρα στό γενικότερο πρόβλημα τῶν θέσεών μας οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν ἀλλάξει καθόλου, δηλαδή Δημοψήφισμα.

Χωρίς πολιτική

Δυό τονίζουμε εἶναι τά χαρακτηριστικά τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς Καραμανλῆ:

Πρῶτο ἡ ἀσυναρτησία τῆς πολιτικῆς —πρέπει νά τονιστεῖ αὐτό— ἡ ἀσυναρτησία καί ἡ ἀντιφατικότητα. Σήμερα θά διαβάσατε πιστεύω στόν Τύπο ὅτι ἤρθησαν ὅλα καί τώρα πλέον ἡ Κυβέρνηση λέει στούς εἰσαγωγεῖς: Σεῖς μέ τήν κρίση σας, μέ τήν καλή σας διάθεση, τήν καλή σας θέληση περιορίστε τίς εἰσαγωγές, δέν θά ἐλέγξω τό

☞ Ἡ συνέχεια στην 12η σελίδα

Ἡ σημερινή Βουλή δὲν ἐκφράζει τὸ λαό

Συνέχεια από την 8η σελίδα

κέρδη σας, ελεύθεροι είστε επί τέλους νά σώσετε την 'Ελλάδα. Ύστερα από τους απίθανους περιορισμούς, τούς οποίους είχε επιβάλλει, οι άνθρωποι ειλικρινά, δέν ξέρουν τί κάνουν. Κι αυτό είναι πέρα από κάθε ταξική κριτική την οποία μπορούμε νά κάνουμε. Είναι πράγματι ανύπαρκτη ή Κυβέρνηση στον τομέα της οικονομικής πολιτικής. 'Ανύπαρκτη.

'Αλλά αναμφισβήτητα μιά συνέπεια έχει: είναι αντιλαϊκή. Είναι στην εισοδηματική της πολιτική αντιλαϊκή. Καί αγωνίζεται σθεναρά νά σπάσει όπου μπορεί καί όσο μπορεί τά συνδικαλιστικά κινήματα του λαού μας, είτε είναι αγροτικά, είτε είναι εργατικά, είτε είναι επιστημόνων, είτε είναι νεολαίας. Καί είναι σαφές ότι στην περίοδο πού μπαίνουμε ή σύγκρουση ανάμεσα σέ κοινωνικά στρώματα των οποίων τό εισόδημα συμπιέζεται καί την κυβέρνηση θά ενταθεί. Οι συγκρούσεις θα ενταθούν. Είναι αδύνατο νά μην δώσει τό αγωνιστικό παράδειγμα ό λαός όταν τό πραγματικό του εισόδημα μειώνεται, συμπιέζεται, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει αύξηση των 'Εθνικών Προϊόντων.

Ο κ. Καραμανλής

Γιατί δίκαια μπορεί νά ρωτήσει ό Λαός ποιος νέμεται την αύξηση του πραγματικού προϊόντος όταν εμείς έχουμε συγκεκριμένες απώλειες του πραγματικού μας εισοδήματος. Σάν αποτέλεσμα αυτού του κλίματος, αυτών των συγκρούσεων, αυτής της πολιτικής της Ν.Δ. είναι σαφής ή ραγδαία συρρίκνωση της λαϊκής βάσης της. Έχει πέσει το προσωπείο της δεξιάς καί γιά 'κείνους ακόμη ανάμεσα στό λαό που την ψήφιζαν γιατί δέν είχαν συνειδητοποιήσει τό ρόλο της δεξιάς, τό ρόλο της Κυβέρνησης Καραμανλή, το ρόλο του Καραμανλή σάν εκπροσώπου της οικονομικής ολιγαρχίας του τόπου, ντόπιας καί ξένης. 'Η μεταπολίτευση πού έγινε —καί πρέπει νά γυρίσουμε σ' αυτό απλώς γιά νά τό αναφέρουμε— ήταν προγραμματισμένη καί νόθα.

'Ηταν ή γέφυρα ή οποία δέν έθιξε δομές, δομές πού παραμένουν πάντοτε ένας αέναος κίνδυνος γιά τούς δημοκρατικούς θεσμούς καί γιά τό λαό μας. 'Η προσπάθεια του Καραμανλή νά στραφεί πρός τό κέντρο μέ την περίφημη διεύρυνση απέτυχε παταγωδώς, τό γνωρίζουμε όλοι. 'Η νέα προσπάθεια της Ν.Δ. καί του Καραμανλή είναι ή ενσωμάτωση της ακροδεξιάς. Καί γιά νά ενσωματώσει κανείς τό 7ο)ο της ακροδεξιάς, θά πρέπει νά ακολουθήσει ό ίδιος δεξιά πολιτική. Καί πράγματι μέ την πάροδο του χρόνου ή πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή γίνεται όλο καί πιό πολύ δεξιά καί σκληρή. Είναι φανερό σ' όλους τούς τομείς της δημόσιας ζωής. Τούς γνωρίζετε καλά. Σ' αυτό μέσα το πολιτικό πλαίσιο, τό κοινωνικο-πολιτικό οι κοινωνικές συγκρούσεις στη χώρα μας προσδιορίζουν μια πολιτική δυναμική, πού παίρνει τη μορφή μιας δι-πολικής πολιτικής αναμέτρησης. 'Η διπολική αναμέτρηση είναι ανάμεσα στη Ν.Δ. καί στό ΠΑΣΟΚ. Αυτή ή «πολιτική πόλωση» ή οποία θίγει ορισμένους είναι μιά αντανάκλαση της κοινωνικής πόλωσης. Δεν είναι αντανάκλαση των συνθημάτων ή των θέσεων. Είναι αντανάκλαση μιάς κοινωνικής πόλωσης. Καί είναι αναπόφευκτη επομένως. Κι ό πολιτικός αγώνας στην 'Ελλάδα σήμερα είναι αγώνας ανάμεσα στη Ν Δ. καί τό ΠΑΣΟΚ. 'Ανάμεσα στόν εκφραστή της συντήρησης καί της ολιγαρχίας καί τόν εκφραστή του λαϊκού κινήματος, του κοινωνικού μετασχηματισμού, της λαϊκής εξουσίας. Η επιλογή πού θά κληθεί να κάνει τό εκλογικό σώμα στις επόμενες εκλογές είναι μια επιλογή ανάμεσα σέ δύο ριζικά διαφορετικές πορείες της χώρας.

Πενήντα χρόνια κυβέρνησε ή Δεξιά, διά πυρός καί σιδήρου, έχει σωρεύσει πολλές πικρές εμπειρίες. Γνωρίζει άριστα τί πρόκειται να προσφέρει ή δεξιά στό έθνος καί στόν εργαζόμενο λαό. Τό ΠΑΣΟΚ προσφέρει μιά άλλη πορεία, μιά πορεία εθνικά περήφανη καί κοινωνικά δίκαιη.

Προεδρία

Καί τώρα πάμε στό μεγάλο καί επίμαχο θέμα πού συνδέεται μέ την όλη αυτή πορεία, του Προέδρου της Δημοκρατίας. Στά πλαίσια του Συντάγματος του 1975, Σύνταγμα τό οποίο εμείς καταψηφίσαμε, καί δώσαμε μάλιστα μιά συνέντευξη Τύπου εκείνη την ημέρα ακριβώς πού ψηφιζόταν στη Βουλή, στην οποία πήραμε τη θέση ότι έπρεπε νά υπάρξει Συντακτική Συνέλευση όχι απλώς Αναθεωρητική. 'Αναμφισβήτητα, τό Σύνταγμα του '75 δίνει στόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας σημαντικές εξουσίες τίς οποίες ό Κων)νος Τσάτσος δέν χρησιμοποίησε. Μιά από αυτές, δεν χρειάζεται νά αναφερθούμε σέ λεπτομέρειες, είναι ή δυνατότητα αναπομπής των νόμων την οποια έχει ο Πρόεδρος καί ή οποία είναι τεράστια δύναμη γιατί σέ περίπτωση σύγκρουσης μιάς πλειοψηφίας κυβερνητικής μέ τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας είναι δύσκολο νά κερδίσει ή πλειοψηφία επειδή ό αριθμός πλέον βουλευτών πού απαιτείται μετά την αναπομπή είναι πολύ μεγαλύτερος. Δέν μπορούμε επομένως νά υποτιμήσουμε τό θέμα του ποιος είναι Πρόεδρος της Δημοκρατίας καί τί εκφράζει αυτός πού είναι Πρόεδρος της Δημοκρατίας. 'Η δική μας θέση πάνω σ' αυτά τά πράγματα δέν θέλετε είναι εισήγηση αλλά έχω την εντύπωση ότι θα συναντήσει συνολικά τη σύμφωνη γνώμη σας:

ΞΕΚΙΝΟΥΜΕ από μιά βασική παρατήρηση: Πώς ή σημερινή Βουλή εκφράζει μιά σύνθεση πολιτικών δυνάμεων ριζικά διαφορετική από αυτή του 1977. Καί αυτό τό δέχονται όλοι. Σήμερα ή Δεξιά είναι μειοψηφία γιά τόν 'Ελληνικό Λαό. Καί δέν είναι δυνατό τό ΠΑΣΟΚ νά συνεργήσει μέ τη Δεξιά γιά νά εκλεγεί Πρόεδρος πού εκφράζει τη Δεξιά, ό οποίος θά παραμείνει επί 5 χρόνια στην Προεδρία σέ κατάφωρη σύγκρουση μέ την πολιτική σύνθεση του εκλογικού σώματος. Είναι αδύνατο γιά τό ΠΑΣΟΚ νά καθιερώσει τόν οιονδήποτε της Δεξιάς μέ συμμετοχή του, μέ συναίνεση του, όταν είναι γνωστό σέ όλους μας ότι ή Δεξιά δέν διαθέτει τό τμήμα εκείνο του λαού πού είναι απαραίτητο γιά νά μπορέσει νά αναδείξει Πρόεδρο δικό της. Καί γι' αυτόν τόν λόγο καλούμε τόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, από δώ, από την Κ.Ε., να διαλύσει τή Βουλή καί νά οδηγήσει αμέσως στίς εκλογές, γιά νά προκύψει Κοινοβούλιο, τό οποίο πράγματι θά μπορέσει νά χρίσει Πρόεδρο της Δημοκρατίας πού νά ανταποκρίνεται μέ την σύνθεση καί τό αίσθημα του 'Ελληνικού Λαού.

'Υπάρχει μιά Ιστορική πρόκληση γιά τό ΠΑΣΟΚ. 'Ένα πολιτικό κίνημα, κόμμα, δέν είναι σέ θέση να επιλέξει τό ίδιο τό χρόνο που θά κληθεί από τόν Λαό νά υλοποιήσει τό πρόγραμμά του. Μπορεί ποτέ, μπορεί ,αργότερα μπορεί σήμερα. 'Έτσι πού είναι διαμορφωμένη ή κατάσταση, σήμερα ό Λαός θέλει τώρα, τό γρηγορότερο δυνατό, νά ξεκινήσει γιά άλλη πορεία. Τήν πορεία πρός την άλλη δομή της 'Ελλάδας.

Καί οι ενδείξεις είναι, όλες οι ενδείξεις, πως στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση τό ΠΑΣΟΚ θά κληθεί από τό λαό νά αναλάβει καί νά ασκήσει εξουσία. Τό ΠΑΣΟΚ είναι Κίνημα πού εκφράζει αυτή την πλατειά συμμαχία κοινωνικών στρωμάτων.

Είναι κίνημα πού ενσαρκώνει τό όραμα του λαού γιά μιάν 'Ελλάδα, χωρίς κηδεμόνες, γιά μιάν 'Ελλάδα δημοκρατική, πού τό κράτος νά είναι συμπαραστάτης καί όχι δυνάστης του λαού. Γιά μιάν 'Ελλάδα απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση του εργαζόμενου λαού από την ξένη καί ντόπια ολιγαρχία. Γιά μιάν 'Ελλάδα πού ό λαός θά συμμετέχει ενεργά στίς αποφάσεις πού τόν αφορούν. Γιά μιάν 'Ελλάδα πού θά προστατεύει την πολιτιστική της παράδοση απ' τόν ξενόφερτο πολιτισμό. Γιά μιάν 'Ελλάδα πού θά ανοίξει διάπλατα τούς ορίζοντες γιά τη νέα γενιά της χώρας μας. Αυτή την Ιστορική πρόκληση την αποδέχεται τό ΠΑΣΟΚ, την αποδέχεται μέ πλήρη συνείδηση της δυσχέρειας του έργου γιατί τό ΠΑΣΟΚ δέν πρόκειται απλώς νά προσφέρει στόν 'Ελληνικό Λαό μιάν ικανότερη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων.

Στοχεύει στην ριζική αλλαγή.

Ριζική αλλαγή

Είναι κατά συνέπεια βέβαιο πώς τό ΠΑΣΟΚ θά αντιμετωπίσει την υπονόμευση των προσπαθειών του από την οικονομική ολιγαρχία ντόπια καί ξένη. Καί σ' αυτό δέν χωρεί καμιά αμφιβολία. Κι είναι γι' αυτό κρίσιμο γιά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., νά έχει την ενεργό συμπαράσταση, όχι απλώς ανοχή, των κοινωνικών στρωμάτων, τά μακροπρόθεσμα συμφέροντα των οποίων προάγει. Ειδικότερα αποφασιστικός θά είναι ό ρόλος των συνδικαλιστικών οργανώσεων του εργαζόμενου λαού καθώς καί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Χωρίς αυτά, μέ μιάν απλή καί μόνο πλειοψηφία στη Βουλή, δέν βγαίνει πέρα ή αλλαγή. Γιά νά είναι αποτελεσματική η λαϊκή συμπαράσταση όμως, θά πρέπει ό λαός νά συμμετέχει ενεργά τόσο στή διαμόρφωση όσο καί στην εκτέλεση του προγράμματος εξουσίας του ΠΑΣΟΚ. Σ' αυτό στοχεύουν ή περιφερειακή αποκέντρωση την οποία πρεσβεύει τό ΠΑΣΟΚ, όσο καί ή διαμόρφωση των 'Αναπτυξιακών 'Επιτροπών Βάσης, πού εξαγγείλαμε γιά πρώτη φορά τόν 'Ιούλη του '77.

Είναι γνωστό πώς τό ΠΑΣΟΚ διαμορφώνει μέ γρήγορο ρυθμό κάτω από την 'Εποπτεία της 'Επιτροπής 'Ανάλυσης καί Προγραμματισμού ένα κυβερνητικό πρόγραμμα. Στόχος μας εκεί είναι νά προσδιορίσουμε τίς προτεραιότητες, την διαχρονική ιεράρχιση καθώς καί το κόστος των επί μέρους τμημάτων. Αυτό τό κυβερνητικό πρόγραμμα θά αποτελέσει τό πλαίσιο, μέσα στό οποίο θά κινηθούν οι διαδικασίες λαϊκής συμμετοχής πού θα καθορίσουν τελικά την συγκεκριμένη πορεία πού θά χαράξει ή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Τό τονίζω αυτό γιατί είναι απ' τά πράγματα πού ίσως μέ την πάροδο του χρόνου ξεχνιούνται.

'Έτσι λοιπόν ό ρυθμός επιτάξης των στόχων μας προσδιορίζεται σέ μεγάλο βαθμό από αυτές τίς διαδικασίες συμμετοχής του λαού. Είναι γνωστό βέβαια ότι οι στόχοι του ΠΑΣΟΚ δέν είναι δυνατόν νά πραγματοποιηθούν σέ μιά μέρα ή σέ μιά 4ετία. Θά απαιτήσουν καί χρόνο καί αγώνες. 'Ο κοινωνικός μετασχηματισμός δέν είναι κάτι πού γίνεται σέ μιά μέρα, σέ μιά νύχτα, σ' ένα μικρό χρονικό διάστημα. Κάθε σημαντικό μέτρο πού θά παίρνει ή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θά πρέπει νά στηρίζεται στην πιό πλατειά δυνατή λαϊκή συναίνεση. Μόνον έτσι, ας τό συλλάβουμε αυτό, θά διαμορφώνεται ό συσχετισμός δυνάμεων πού είναι προϋπόθεση γιά την υλοποίηση του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ. Αυτό έχει μεγάλη σημασία γιατί ξεκαθαρίζει ότι τό ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται νά παίξει τό παιγνίδι μιας φωτισμένης ηγεσίας πού θά επιλύει αυτή τά προβλήματα του λαού, αλλά μιας ηγεσίας πού θά συνδέεται άμεσα μέ τό Λαό, ό οποίος θά παίρνει τίς σημαντικές αποφάσεις αφού έχει πλήρη πληροφόρηση πού αφορά τίς διαζευκτικές δυνατότητες σ' οποιαδήποτε προβλήματα. Πρέπει νά τονίσουμε όμως ότι τό ΠΑΣΟΚ είτε τό '80 είτε τό '81 πάρει την εξουσία, θά κληρονομήσει μιά χαώδη οικονομία. Δέν υπάρχει άλλος όρος γιά νά τό εκφράσω. Αυτή είναι ή προσφορά του κ. Καραμανλή καί της Ν Δ σέ μάς. 'Αρα τό πρώτο καί άμεσο έργο που θά επείγει τίς πρώτες 100 μέρες είναι πραγματικά ή αντιμετώπιση των αδιεξόδων πού έχουν δημιουργηθεί στόν οικονομικό τομέα καί ή αναστήλωση έτσι ώστε νά υπάρχουν γερά θεμέλια στην πορεία μας πρός την σοσιαλιστική αλλαγή.

Τεράστιες ευθύνες

Στόν 'Ελληνικό Λαό δέν υποσχόμαστε θαύματα. Δέν είμαστε θαυματοποιοί. 'Υποσχόμαστε μόνο πώς θά πασχίσουμε μέ όλες μας τίς δυνάμεις νά διαμορφώσουμε μιά νέα πορεία γιά τή χώρα μιά πορεία εθνικά περήφανη καί κοινωνικά δίκαιη, όπως τόνισα προηγουμένως.

Καί τώρα τό θέμα των ευθυνών μας. 'Η Ιστορική συγκυρία καθιέρωσε σ' αυτή τή φάση τό ΠΑΣΟΚ σάν τόν πολιτικό εκφραστή του λαϊκού κινήματος της χώρας. 'Επωμίζεται το ΠΑΣΟΚ τεράστια ευθύνη απέναντι στό λαϊκό κίνημα. Να ανοίξει τή λεωφόρο πού οδηγεί την 'Ελλάδα σέ μιάν 'Ελλάδα πού ν' ανήκει στό λαό της. Είναι πικρή ή εμπειρία του παρελθόντος. Τό Λαϊκό Κίνημα οδηγήθηκε σέ αδιέξοδα καί αποτυχίες, από πολιτικές ηγεσίες πού δέν ήταν αντάξιές του. Τό ΠΑΣΟΚ δέν έχει δικαίωμα νά αποτύχει. Μιά αποτυχία του ΠΑΣΟΚ θά [illegible] καί τούς ξένους πάτρονές της, τή δυνατότητα γιά άγνωστο πόσο χρόνο, νά διαφεντεύσουν καί πάλι την τύχη της χώρας μας. 'Αρα γιά τό ΠΑΣΟΚ η θα υπάρξει επιτυχία καί αποτελεσματικότητα στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που σήμερα θέλει νά λύσει ό λαός μας καί τότε θά πάρουμε τό εύγε του λαού ή θά υπάρξει αποτυχία καί τότε θα εισπράξουμε όχι απλώς την ουδετερότητα αλλά την αγανάκτηση του 'Ελληνικού Λαού.

Τό μήνυμα

Καί τώρα ένα μήνυμα πρός τά στελέχη του Κινήματος, τούς βουλευτές, τά μέλη της Κ.Ε., όσους εργάζονται σέ διάφορες 'Επιτροπές, όλα τά στελέχη του Κινήματος: Θά πρέπει κάθε μέρα καί περισσότερο νά γίνεται συνείδηση σ' όλους πώς ανήκουν σέ ένα κίνημα πού στοχεύει πράγματι στό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας μας. Αυτό πρέπει νά αντανακλά στην καθημερινή συμπεριφορά καί ζωή του καθενός μας. Θά πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους ότι τό νά είναι κανείς βουλευτής, μέλος της Κ.Ε., μέλος του Ε.Γ., στέλεχος του κινήματος, δέν είναι τίτλος πού δίνει δικαιώματα. Είναι τίτλος πού επιβάλλει υποχρεώσεις καί μόνο.

'Ο αγώνας γιά την επίτευξη των στόχων του ΠΑΣΟΚ θα είναι σκληρός, γι' αυτό κάθε στέλεχος καί κάθε μέλος θά πρέπει νά θεωρεί τον εαυτό του στρατευμένο στην υπηρεσία του 'Εθνους καί του Λαού.

"Ένας οργανισμός γιά τούς εφοπλιστές

Συνέχεια από την 11η σελίδα

ίδιο διάταγμα στό άρθρο 2 προβλέπει ακόμα «Μετά την πενταετίαν της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος ή εν τη παρ. 1 του προηγουμένου άρθρου 1 οριζομένη δεκαετής ναυτική υπηρεσία δύναται διά Π. Δ. εκδιδομένου προτάσει του υπουργού 'Εμπορικής Ναυτιλίας καί κατόπιν γνωματεύσεως του Συμβουλίου 'Εμπορικού Ναυτικού νά μειούται έτι περαιτέρω περιοριζομένης κατ' ελάχιστον όριον εις πενταετή τοιαύτης».

Ειδικά λοιπόν γιά τό ναυτικό, ασφαλισμένο του ΝΑΤ, όλη αυτή ή υπέρμετρη δέσμευση, καί μόνο γιά νά περιφρουρηθούν τά εφοπλιστικά συμφέροντα, όταν γιά όλους τούς άλλους ασφαλισμένους ισχύει τό άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. Δ. 4202)61.

Καί μόνο αφού συμπληρώθηκε ή περίφημη πενταετία πού προβλέπει τό Ν.Δ. 468) 74 ήρθε στή Βουλή γιά ψήφιση σχέδιο νόμου — πού αυτές τίς μέρες συζητιέται στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή — γιά νά μειωθεί ό χρόνος της δεκαετίας πού απαιτείται γιά τή μεταβίβαση του χρόνου ασφάλισης του ΝΑΤ σέ άλλο φορέα καί τό ελάχιστο όριο θαλάσσιας υπηρεσίας γιά τή θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

'Αλλά καί αυτό τό σχέδιο νόμου, πού σέ λίγο θά είναι νόμος του κράτους, δέν λύνει τά κοινωνικοασφαλιστικά προβλήματα του ναυτικού.

'Απλά «βελτιώνει» μόνο κατά κάποιο ελάχιστο τρόπο, τίς τόσες απαράδεκτες ανισότητες πού ισχύουν σέ βάρος των ναυτικών, σέ σχέση μέ όλους τούς άλλους ασφαλισμένους των άλλων κοινωνικοασφαλιστικών φορέων.

Καί ύστερα πώς νά μην ευσταθήσει ό ισχυρισμός ότι τό ΝΑΤ «διοικείται» από τούς εφοπλιστές καί «λειτουργεί» στην υπηρεσία των εφοπλιστικών συμφερόντων;

Γι' αυτό χρειάζεται αναδιοργάνωση, ομοιομορφία προϋποθέσεων, εισφορών καί πηγών εσόδων, βαθιά τομή. Ώστε νά πεισθεί ό ναυτικός ότι τό Ναυτικό 'Απομαχικό Ταμείο είναι δικό του.

βιβλια
δισκοι
εκθεσεις
αιχμη
χαρ. τρικουπη 60